

Herran avuksi huutaminen Room. 10:1-13

1. *Veljet, minä toivon sydämestäni ja rukoi-
len Jumalaa heidän puolestaan, että he
pelastuisivat.*

2. *Minä todistan heistä, että heillä on intoa
Jumalan puolesta mutta ei ymmärrystä.*

3. *Sillä kun he eivät tunne Jumalan van-
hurskautta vaan koettavat pystyttää omaa
vanhurskauttaan, he eivät ole alistuneet
Jumalan vanhurskauteen.*

4. **Kristus on näet lain loppu, vanhurs-
kaudeksi jokaiselle, joka usko.**

5. *Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskau-
desta, joka tulee laista, että ihminen, joka
täyttää lain, elää siitä.*

6. *Mutta se vanhurskaus, joka tulee uskos-
ta, sanoo näin: "Älä sano sydämessäsi:
'Kuka nousee taivaaseen?' - nimittäin tuo-
maan Kristusta alas -*

7. *tai: 'Kuka astuu alas syvyyteen?' - nimit-
tään nostamaan Kristusta kuolleista."*

8. *Mitä se siis sanoo? "Sana on sinua lä-
hellä, sinun suussasi ja sinun sydämes-
säsi", nimittäin se uskon sana, jota me ju-
listamme.*

9. *Jos sinä siis tunnustat suullasi Jeesuk-
sen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että
Jumala on herättänyt hänet kuolleista,
niin sinä pelastut,*

10. *sillä sydämen uskolla tullaan vanhurs-
kaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.*

11. *Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka
usko häneen, joudu häpeään."*

12. *Ei tässä ole eroa juutalaisen eikä kreik-
kalaisen välillä, sillä yksi ja sama on kaik-
kien Herra. Hän on rikas antaja kaikille,
jotka huutavat häntä avuksi.*

13. *Sillä jokainen, joka huutaa avuksi
Herran nimeä, pelastuu.*

Uskon rukous ja pelastus

Miten pelastus ja rukous liittyvät toisiinsa? Miksi on tärkeää rukoilla uskosta osatto-
mille pelastusta? Mikä on rukouksen olemus ja sen kuulemisen ehdot? Mitä ihmisen
on tiedettävä, ennen kuin hän voi rukoilla uskossa pelastusta itselleen? Mitä Herran
avuksi huutaminen sisältää? Millainen vanhurskaus on riittävä Jumalalle? Mitä mer-
kitsee, että Kristus on lain loppu? Mikä merkitys on uskon suullisella tunnustamisel-
la pelastuksessa? Kaikkiin näihin kysymyksiin Paavali antaa valoa tekstissämme.

Rakkaidemme pelastus

*Veljet, minä toivon sydämestäni ja rukoilen Jumalaa heidän puolestaan, että he pe-
lastuisivat. (1)*

Paavali palaa kysymykseen oman kansansa jäsenten pelastumisesta. Edellisen lu-
vun alussa hän kertoi, kuinka hänellä oli syvä kipu sydämessään heimoveljiensä
iankaikkisesta kohtalosta. Hänellä oli jatkuva hätä hukkuvista sieluista. Hän myöskin
teki kaikkensa tavoittaakseen heidät. Hän rukoili Jumalalta heille pelastusta. Hän to-
disti heille omasta pelastumisestaan. Hän julisti heille evankeliumin sanaa ristillä
kärsineestä ja ylösnousseesta Kristuksesta. Hän toimitti taloudellista avustusta
oman kansansa köyhille. Kaikesta huolimatta hänen oma kansansa torjui hänet, vi-
hasi häntä ja olisi halunnut tappaa hänet, koska piti häntä petturina ja luopiona ja
vaarallisen harhaopin johtohahmona. Lopulta Paavalille rakkauden tuskassa jäi ai-
noaksi mahdollisuudeksi kääntyä Jumalan puoleen ja jättää heimoveljiensä Jumalan
kutsuvan, herättävän, synnin tunnon synnyttävän ja kääntymykseen vetävän työn
alle. Hän tiesi, että Jumala on ainoa, joka voi ihmissydämen murtaa syvästä ylpey-
destä ja itseriittoisuudesta huutamaan apua Herralta.

Voi olla, että monen läheisemme, sukulaisemme, ystävämmme ja työtoverimme suhteen olemme samassa tilanteessa kuin Paavali. Jotenkin olemme heille yrittäneet pelastuksen tietä selittää Jumalan sanasta, olemme kertoneet heille, miten Herra otti meidät sulasta armosta omikseen, mutta kaikesta huolimatta he ovat kovettaneet korvansa Jumalan sanan totuudelle. Olemme samassa pisteessä kuin Paavali omiensa suhteen. Meikin voimme Paavalin kanssa ehkä iloita siitä, että jotkut kauempana olevat, ovat kääntyneet Herran puoleen ja pelastuneet, mutta omiemme osalta sydämemme yhä itkee heidän sydämensä kovuutta. Siksi meillekään ei ole jäänyt muuta tietä kuin esirukous heidän pelastumisekseen.

Augustinuksesta, jonka eli syvällä synnissä, vaikka hänen äitinsä Monica oli hurskas ja rukoili paljon poikansa pelastumisen puolesta, sanoi äidin sielunhoitaja: "Noin monien esirukousten lapsi ei voi joutua hukkaan." Niin lopulta tapahtuikin ja Augustinus tuli uskoon ja hänestä kasvoi merkittävä kirkkoisä ja teologi. Asia rohkaisee meitäkin rukoilemaan rakkaidemme pelastumisen puolesta. Samalla voimme tiedostaa, että Herran tahto on ihmisten pelastus ja näin ollen rukouksemme tässä asiassa on Jumalan mielen mukainen, vaikka kieltämättä motiiveihimme saattaa sisältyä silloinkin itsekkyyttä varsinkin, jos läheisemme sattuu olemaan niin sanottu hankala luonne. Rukoilemme hänen pelastustaan osaksi, koska toivomme siten itse pääsevämme helpommalla.

Mikä nyt sitten on esirukouksen rooli ihmisen pelastuksessa? Rukous ei tietenkään pelasta ketään vaan se Herra, joka rukouksemme kuulee. Vaikka Jumala yksin kykenee syntisen herättämään hengellisestä kuolemasta elämään, niin silti Hän on sitonut pelastavan työnsä evankeliumin julistamiseen. Evankeliumia julistaessamme taas teemme sen rukoillen sitä, että Herra itse vaikuttaisi pelastuksen evankeliumin kautta. Näin Jumala haluaa sitoa meidät myös rukouksiin omaan pelastavaan työhönsä.

Rukouksen aito lähtökohta

Tästä päädymme juuri siihen, mikä on aidon rukouksen lähtökohta. Me rukoilemme, koska emme itse pysty emmekä voi saada pelastuksen ihmettä aikaan. Avuttomuus ja sen avoin tunnustaminen on rukouksen lähtökohta. Rukoilemme, koska emme itse kykene. Toinen rukouksen lähtökohta on tiedostaa, että Jumala kykenee. Rukoilemme, että Jumala tekisin sen, mikä on meille mahdotonta. Kolmas lähtökohta rukoukselle on sydämen täysi avoimuus. Emme peittele mitään, emme syntejä, emme ailahtelevia tunteitamme, emme epäonnistumisiamme ja harhaisia kuvitelmia omista kyvyistämme.

Silloinkin kun on kysymys kiitoksesta ja ylistyksestä sekä Jumalan sanaa mietiskelevästä rukouksesta, lähtökohta on aina sama. Sydämemme avautuu avuttomana itsessään ihmettelemään Jumalan suuruutta, voimaa ja halua auttaa ja pelastaa. Kiitämme siitä, minkä Herra teki meidän kyvyttömydestämme huolimatta. Tarraudumme Hänen mahdollisuuteensa, jotka eivät ole lopussa silloinkaan, kun meistä näyttää, että se ja se ei ikinä voi pelastua. Rukoilemme ihmisille pelastusta, koska tiedämme, että Herra kykenee siihen ja on näyttänyt sen meidän omassakin elämässämme. Sanaa tutkiessamme saamme rohkaisun jatkaa esirukousta, sillä *"Herra on rikas antaja kaikille, jotka huutavat häntä avuksi."* (12)

Väärä ja oikea into

*Minä todistan heistä, että heillä on intoa Jumalan puolesta mutta ei ymmärrystä. Sil-
lä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta vaan koettavat pystyttää omaa van-
hurskauttaan, he eivät ole alistuneet Jumalan vanhurskauteen. (2-3)*

Minkälaisen vaikutuksen tekee sinuun ihminen, joka on aidosti innokas siinä asia-
sa, mitä hän yrittää sinulle selittää tai tarjota? Minuun se vaikuttaa ainakin niin, että
tajuan hänen olevan tosissaan. Toisaalla Paavalikin kehottaa uskovia: *”Olkaa siis,
rakkaat veljeni, lujia ja järkähtämättömiä, aina innokkaita Herran työssä, ja tietäkää,
että vaivannäköenne Herrassa ei ole turhaa.”* (1. Kor. 15:58)

Mutta nyt hän sen sijaan varoittaa väärästä uskonnollisesta innosta. Monien harha-
opettajien into oli silloin ja on yhä tänään hämmästyttävän suurta. Moni saattaa ku-
vitella, että hyvin innokkaiden uskonnollisen ryhmän edustajien täytyy olla oikeassa,
koska tuntuisi oudolta, että väärässä oleva voisi olla niin innokas. Mutta sellainen
päätelmä ei pidä paikkaansa.

Usein innokkuuden taustalla on halu vakuuttaa itselleen sitä todeksi, jonka puolesta
näkee vaivaa. Väärässä innossa on usein kysymys oman vanhurskauden pystyttä-
misestä. Meidän tehtävämme on olla innokkaita totuudessa ja Herran työssä eikä
antaa väärän innon johtaa meitä harhaan. Mistään inhimillisestä innokkuudesta eikä
liioin siihen liittyvistä ihmismitoin ajatellen mahtavista suorituksista ei ole Jumalan
edessä mitään arvoa, niin kauan kuin ihminen omilla yrityksillään yrittää kelvata Ju-
malalle eli pystyttää omaa vanhurskauttaan. Juutalaisille se oli yritystä täyttää Ju-
malan lain kirjain, monissa muissa uskonnoissa se on yritystä nousta jonkinlaiseen
jumalalliseen sfääriin, korkeampaan tietoisuuteen jne. Emme saa antaa niillä saavu-
tettujen näyttävien tulosten hämätä itseämme. Usein oman vanhurskauden pystyttä-
minen pukeutuu tänä päivänä oman minuuden ja itsetunnon kohottamisyrityksiin.

Voidakseen pelastua ihmisen on päästävä ymmärtämään evankeliumi, joka lupaa
Jumalan vanhurskauden lahjana jokaiselle, joka ottaa sen uskossa vastaan. Moni
elää yhä sellaisen väärinkäsityksen vallassa, että pelastus kuuluu vain niille, jotka
ovat riittävän hyviä tai jotka yrittävät elää hyvin ja tekevät hyviä tekoja. Mutta juuri
se on oman vanhurskauden pystyttämistä ja este sille, että Jumala pääsisi toimi-
maan ihmisen elämän pelastamiseksi.

Kristus on lain loppu

Kristus on näet lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo. (4)

Jos esirukous pelastumattomien puolesta on tärkeää, niin vielä tärkeämpää on se,
että pelastumaton ihminen rukoilee eli huutaa avukseen Herran nimeä. Juuri silloin
hän pääsee osalliseksi Jumalan armosta. Mutta ennen kuin hän voi alkaa rukoilla
Jeesuksen nimeä, hänen on saatava tietää, mistä ja miten Jumalan valmistama
vanhurskaus on löydettävissä. Jumalalle kelpaava vanhurskaus löytyy vain Kristuk-
sessa. Hän eli täydellisen Jumalalle kelpaavan ja Jumalan lain vaatiman elämän
meidän sijaisenaamme. Hän otti myös kantaakseen sen rangaistuksen, jonka Jumala
laki meille vaatii synneistämme. Kärsimällä Golgatan ristillä meidän sijaisenaamme
hän maksoi meidän syntivelkamme. Kristus on lain loppu siinä merkityksessä, että
kaikki Jumalan lain vaatimuksen pyhästä elämästä ja kaikki lain rangaistusvaati-
mukset täytettiin Jeesuksessa. Jumalan laki ei voi vaatia mitään enempää, kuin
minkä Jeesus Kristus suoritti puolestamme. Kun nyt uskossa turvaamme Kristuksen

täytettyyn pelastustekoon, Jumala lukee meidät vanhurskaiksi, syyttömiksi ja synnitömiksi ja täysin puhtaksi ja pyhiksi. Vaikka itsemme olemme yhä syntisiä, meidät puetaan Kristukseen, olemme Hänen sisässään ja Isä näkee meissä pelkän Kristuksen. Jeesuksen Kristuksen suorittama lunastus ja sovitustyö on niin täydellinen ja riittävä, että ei ole ainoatakaan, joka jää sen ulkopuolelle turvatessaan siihen. Jeesus kuoli ja nousi kuolleista koko maailman kaikkien ihmisten hyväksi, mutta hyödyn siitä saavat vain ne, jotka uskossa ottavat Jumalan armon vastaan.

Lain täyttäminen

Kristus ei ole lain loppu siinä merkityksessä, että laki lakkaisi olemasta voimassa.

"Laki on kuitenkin pyhä ja lain käsky pyhä, vanhurskas ja hyvä." (Room. 7:12)

Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka tulee laista, että ihminen, joka täyttää lain, elää siitä. (5)

Lain sisältö on rakkauden sisältö. Silloin kuin ihminen rakastaa, hän noudattaa lakia. Lain täyttäjä saa myös osakseen elämän. Ongelma vain oli siinä, että Jeesusta lukuun ottamatta kukaan ihminen ei koskaan ole kyennyt lakia täyttämään. Se päin vastoin paljastaa syntimme ja siitä johtuvan kuoleman tilamme. Mutta Jeesus otti syntimme todellisella tavalla ristillä kantaakseen, joten saamamme anteeksiantamus koskee kaikkia todellisia syntejämme.

Jeesuksen Kristuksen elämä meidän puolestamme oli myös todellista ja siksi sen osaksi uskossa saadessamme pääsemme osalliseksi Jumalan elämästä. Kristuksen lahjavanhurskauden ja Jumalan suosioon päässeelle annetaan Pyhä Henki, joka lähtee pelastetussa kantamaan rakkauden hedelmää eli lain mukaisia tekoja. Mutta ne ovat seuraus lahjavanhurskaudesta eivätkä vanhurskauden syy. Näin Kristus ei ole vain lain vaatimusten loppu meidän elämässämme, vaan myös lain toteuttamisen mahdollistaja:

Hän lähetti oman Poikansa syntisen lihan hahmossa ja synnin tähden ja tuomitsi synnin lihassa, jotta lain vanhurskauden vaatimus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan vaan Hengen mukaan. (Room. 8:3-4)

Miten voi ulottua Kristukseen?

Voidakseen pelastua ihmisen on siis saatava kuulla ja ymmärtää, että Jumalan vanhurskaus, pelastuksen lahja tulee yksin uskon kautta Jeesukseen Kristukseen. Nyt kuitenkin joku voi kysyä, miten minä voisin ulottua Kristukseen voidakseni ottaa Hänet vastaan omaksi pelastukseksi. Siihen Paavali vastaa hiukan vaikeatajuisella lainauksella Mooseksen kirjasta soveltaen sitä Kristukseen.

Mooseksen kirjan kohta kuuluu näin:

Tämä käsky, jonka minä tänä päivänä sinulle annan, ei ole sinulle liian vaikea täyttää eikä liian kaukana. Se ei ole taivaassa, niin että sinun tarvitsisi sanoa: 'Kuka nousee meidän puolestamme taivaaseen noutamaan sen ja julistaa sen meille, että voisimme noudattaa sitä?' Se ei ole myöskään meren takana, niin että sinun tarvitsisi sanoa: 'Kuka menee meidän puolestamme meren taakse noutamaan sen ja julistaa sen meille, että voisimme noudattaa sitä?' Sana on aivan lähellä sinua, sinun suussasi ja sydämessäsi, niin että voit sen täyttää." (5. Moos. 30:11-14)

Nyt Paavali osoittaa, että Mooseksen tarkoittama käsky ei viittaa syvimmiltään kymmenen käskyn lakiin vaan käskyyn ottaa uskossa vastaan Jumalan antama lupaus siitä, miten Kristuksessa kaikki lain vaatimuksen täytettiin. Silloin ei enää ole kysy-

mys siitä, että pitäisi kurottautua johonkin kaukana olevaan, vaan siitä, että otamme uskossa vastaan evankeliumin sanan eli kaiken sen, minkä Jeesus Kristun on meidän puolestamme tehnyt:

Mutta se vanhurskaus, joka tulee uskosta, sanoo näin: "Älä sano sydämessäsi: 'Kuka nousee taivaaseen?' - nimittäin tuomaan Kristusta alas - tai: 'Kuka astuu alas syvyyteen?' - nimittäin nostamaan Kristusta kuolleista." Mitä se siis sanoo? "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi", nimittäin se uskon sana, jota me julistamme. (6-8)

Pelastus on yhtä lähellä meitä kuin evankeliumin sana Jeesuksen pelastusteoista. Pelastuaksesi sinulle riittää ottaa vastaan sana Kristuksen teoista sinun syntiesi Sovittajana ja sana siitä, että Hän on noussut kuolleista lahjoittaakseen sinulle oman vanhurskautensa. Usko syntyy ja säilyy siis siten, että otamme vastaan evankeliumin sanan.

Usko ja suun tunnustus

Jos sinä siis tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, niin sinä pelastut, sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka uskoo häneen, joudu häpeään." (9-11)

Sydämen usko tarkoittaa sitä, että ihminen tunnustaa kuulemansa evankeliumin sanan perusteella Jeesuksen kuoleman omien syntiensä sovituksiksi ja Jeesuksen ylösnousemuksen tapahtuneen, jotta hän saisi lahjaksi Jumalan vanhurskauden. Samalla ihminen tunnustaa Jeesuksen eläväksi ja myös oman elämänsä Herraksi ja Hallitsijaksi. Usko merkitsee näin myös itsensä taivuttamista Jeesuksen tahdon ja johdatuksen alle, alamaisuuteen ja kuuliaisuuteen ihmeelliselle Vapahtajalleen.

Kun Paavali puhuu suun tunnustuksesta, joku voisi kuvitella, että tässä nyt asetettiin uskon lisäksi uusi vaatimus. Mutta siitä ei ole kysymys. Suun tunnustus on rakkauten tunnustus. Silloin kun rakastunut ihminen tunnustaa ensi kerran sydämensä tunteet toiselle, rakkaus saa aivan uuden ulottuvuuden. Se ikään kuin saa muodon ja vakiintuu ja vahvistuu. Uskon tunnustaminen suullaan on siis rakkauten tunnustus Jeesusta kohtaan. Aivan samoin kuin nuorukaisen on mahdotonta salata rakastumistaan neitoon, jolta saa vastarakkautta, samoin uskossa Jeesuksen rakkauten vastaan ottanut ei salata osakseen tullutta Jumalan armoa.

Pelastus on myös niin täysin varma, että yhdenkään Jeesukseen turvaavan ei tarvitse pelätä häpeään joutumista Jumalan edessä. Tässä ajassa hänelle voi tapahtua monenlaista, ihmiset voivat häpäistä häntä, mutta hän ei voi joutua kadotukseen, siihen varsinaiseen ja kauheimpaan häpeään, joka kohtaa niitä, jotka hylkäävät evankeliumin sanan.

Huuda avuksesi Herraa!

Ei tässä ole eroa juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä, sillä yksi ja sama on kaikkien Herra. Hän on rikas antaja kaikille, jotka huutavat häntä avuksi. Sillä jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu. (12-13)

Jälleen Paavali korostaa sitä, että pelastus on täsmälleen sama aivan riippumatta siitä, millaiselta taustalta ihminen tulee. Juutalaisilla ei ole mitään toisenlaista pelastustietä kuin kreikkalaisilla tai suomalaisillakaan. Jokainen ihminen joutuu seisomaan saman Jumalan edessä ja tekemään Hänelle tilin elämästään. Sille, joka suostuu tekemään sen tässä elämässä tunnustaen syntinsä ja juoksemisensa pois Jumalan kasvojen edestä, saa Jumalan mittaamattoman anteliaisuuden vuoksi kaikki syntinsä anteeksi ja iankaikkisen elämän Jumalan lapsena Kristuksen yhteydessä. Jumala ei ole kitsas vaan käsittämättömän rikas anteliaisuudessaan.

Pelastukselle ei aseteta mitään muuta ehtoa, kuin se, että ihminen huutaa avukseen Herran nimeä. Kysymys on siis parannuksen tekijän rukouksesta, jossa hän omantuntonsa ja Jumalan sanan tuomitsemana myöntää olevansa täysin avuton itsensä pelastamiseen. Kysymys ei ole siis vain siitä, että kun ei aivan täysin omin avuin selviä, niin hän tarvitsee Jumalaa vähän auttamaan saavuttaakseen pelastuksen. Ei, kysymys on täydellisen avuttomuutensa tunnustamisesta ja siksi ainoana vaihtoehtona Herran Jeesuksen nimen huutamisesta.

Ilmaisu ”Herran nimi” tarkoittaa sekä Herraa Jeesusta Kristusta itseään että Jeesuksen meidän hyväksemme suorittamaa sovitustyötä Golgatan ristillä ja ylösnousemuksen voitossa. Kun siis avuttomana huudamme hädässämme Häntä Pelastajaksemme, Hän vastaa välittömästi. Hän antaa heti kaikki menneet, nykyiset ja tulevatkin syntimme anteeksi, lahjoittaa meille Pyhässä Hengessä iankaikkisen elämän, jonka yli kuolemalla ei ole mitään valtaa. Saamme osaksemme Jumalan lapsen aseman ja perinnön.

Vielä kerran on muistutettava, että meitä ei pelasta rukouksemme eikä huutomme Herran puoleen, vaan Herra itse. Mutta Hän tekee sen evankeliumin sanan kuulemisen ja parannukseen taipuvan avunhuudon kautta. Käy siksi rohkeasi Hänen eteenpäin anomaan armoa!

Koska meillä siis on suuri ylipappi, läpi taivaiden kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, pitäkäämme kiinni tunnustuksesta. Eihän meidän ylipappimme ole sellainen, ettei hän voi sääliä meidän heikkouksiamme, sillä hän on ollut kaikessa kiusattu samalla tavoin kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan. (Hepr. 4:14-16)

Katoon uskoon tulo pastori Ei'ichi Itoon kertomana

Oli lokakuinen sunnuntai-ilta Länsi-Yodogawan seurakunnassa, jonka kokoustila oli tavallisen japanilaisen talon yläkerrassa. Evankelioimiskokous oli päättymässä. Kun osanottajat olivat palaamassa koteihinsa, kiinnitin huomioni rotevaan 27 -vuotiaaseen mieheen, joka oli ensi kertaa mukana. Viilenevästä syysillasta huolimatta miehellä oli päällään vain kevyt keisäasu. Hän näytti palelevan, koska talossa ei ollut vielä lämmitystä. Esittelin hänelle seurakunnan toimintaa ja toivotin hänet tervetulleeksi keskiviikkoillan rukoukokoukseen. Silloin mies sanoi:

- Pastori, minulla olisi hiukan kysyttävää. Olisiko minunkin mahdollista pelastua? En tullut tänne siksi, että olisin tiennyt täällä pidettävästä kokouksesta.

Kirkko sijaitsi aivan Osakan läpi virtaavan Yodogawa-joen tuntumassa.

- Itse asiassa lähdin asunnoltani päättääkseni päiväni hyppäämällä jokeen. Mutta kun silloin la liikkui vielä ihmisiä, päätin odottaa myöhempään. Aikaa tappaessani kuljin tästä ohi. Kuu-

lin täältä laulua ja luin alhaalta, että kuka tahansa on tervetullut. Siksi nousin tänne ylös. Kuunnellessani puhetta ymmärsin, että Jeesus voisi ja haluaisi pelastaa kenet tahansa. Voisinko minäkin vielä pelastua?

- Kyllä sinä voit pelastua. Jos vilpittömästi kuuntelet ja noudatat Jeesuksen sanaa, sinä pelastut eikä sinun tarvitse tehdä itsemurhaa. Kun menet lääkäriin ja hän pyytää sinua avaamaan suusi, avaatko vai pidätkö sen kiinni.

- Totta kai avaan sen.

- Jos lääkäri määrää sinulle lääkettä, käytätkö sitä ohjeiden mukaan.

- Tietenkin.

- Nuorena minäkin jouduin epätoivon valtaan ja harkitsin itsemurhaa, mutta kun kuulin Jeesuksen sanan ja seurasin hänen kutsuaan, sain uuden elämän. Miksi muuten aiot ottaa henkesi?

- Tänäpäin on lokakuun 27. päivä. Ellen 31. päivään mennessä saa jostain hankituksi useita kymmeniä tuhansia jenejä, en ainoastaan saa potkuja työpaikastani, vaan joudun aivan varmasti velkavankeuteen.

- Olet siis ottanut velkaa enemmän kuin kykenet maksamaan takaisin.

- Niin.

- Mihin tarkoitukseen olet rahat lainannut?

- Rahani ovat menneet viinaan ja naisiin.

Niin mies, Katoo nimeltään, kertoi tarinansa. Hän oli kotoisin Miyazakin läänistä Kyuushuun saarelta. Hänen isänsä oli kuollut varhain ja äiti oli kasvattanut hänet ja hänen sisarensa. Kouluaikana hän oli viettänyt hyvää elämää. Sitten hän joutui armeijaan ja menestyi siellä hyvin. Kotiuttamisjuhliissa tarjoihin viinaa ja sitten juhlan jälkeen pari kolme ystävä houkutteli:

- Sinusta on tullut nyt mies. Ei se ole mies eikä mikään, joka ei ole naisissa käynyt.

Humalan rohkaisemana mies lähti toveriensa kanssa bordelliin. Tästä yhden illan lankeemuksesta alkoi kierre. Päivät hän kävi töissä, mutta iltaisin ravintolat ja ilotalot alkoivat vetää puoleensa. Rahapulaansa hän kiersi kaikki sukulaisensa, ystävänsä ja tuttavansa lainaamalla heiltä rahaa. Lopulta hän maineensa meni. Mitä enemmän häntä varoitettiin, sitä syvemmälle hän sortui. Sukulaiskokous kehotti häntä lähtemään jonnekin uudelle paikkakunnalle ja aloittamaan uuden elämän siellä. Kolme vuotta sitten hän oli siksi tullut Osakaan töihin erääseen suureen alumiinitehtaaseen.

- Kuinka suuri on kuukausipalkkasi, kun kolmessa vuodessa olet taas joutunut noin pahaan velkakierteeseen?"

-120 jeniä.

Silloiseen palkkatasoon verrattuna summa oli erittäin korkea. Pastorin palkka oli vain 30 jeniä.

- Miten ihmeessä voit noin kovalla palkalla joutua velkakierteeseen?"

- Jos kuussa ansaitsee 120 jeniä, mutta käyttää yli 200 jeniä, niin kuussa menee 100 jeniä pakkasen puolelle. Vuodessa se tekee 1200 jeniä.

Kun lisäksi korkea korko löi päälle, hänen velkansa olivat nousseet 25000 jeniin. Summa oli niin suuri, että sen koroilla olisi elänyt työtä tekemättäkin.

- Olen ollut pari päivää töistä poissa ja kiertänyt kaikki mahdolliset paikat, joista saisin lisää rahaa. Mutta kukaan ei enää halua minua auttaa. Eräs velkojistani on uhannut haastaa minut oikeuteen, ellen palauta hänelle rahoja 31. päivään mennessä. Se tietää velkavankeutta. Minulla ei ole paikkaa minne mennä. Mistään ei löydy apua. Siksi päätin tänään lopettaa elämäni tuohon jokeen. Mutta kerroit, että Jeesus tuli pelastamaan kaikki ja kaikenlaiset ihmiset, jotka tulevat hänen tykönsä, tunnustavat syntinsä ja tekevät parannuksen. Sanat kaikki ja kaikenlaiset osuivat sydämeeni. Tarkoittaako se todella myös minunlaistani ihmistä? Voiko tällainen ihminen, joka on joutunut velkojensa vuoksi itsemurhan partaalle pelastua?

Olin sinä iltana puhunut tekstistä:

"Tulkaa minun luokseni, kaikki työn rasittamat ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen sävyisiä ja nöyrä sydämeiltä. Niin te saatte levon sielullenne. Minun ikeeni on näet sopiva, ja minun kuormani on kevyt." (Matt. 11:28-39)

- Tarkoitat siis sitä, että kuultuasi tuon Jeesuksen kutsun tässä elämäsi ensimmäisessä kristillisessä tilaisuudessa, haluaisit, että Jeesus ottaisi sinut omakseen ja pelastaisi sinutkin.

- Kyllä, niin toivoisin.

- Siinä tapauksessa Herra Jeesus itse on pysähtynyt kohdallesi, suunnannut katseensa sinuun ja kutsuu sinua: 'Tule luokseni'. Sinulla on, kuule, toivoa.

- Mutta mitä minun oikein pitäisi tehdä? Et kai tarkoita sitä, että voisit lainata minulle esimerkiksi puolet velkasummastani.

Hänelle pelastus tarkoitti yhä rahan saamista ylivoimaisessa tilanteessa.

- Ei minulla ole sellaisia summia. En kykene edes 10 jeniä sinulle lainaamaan. Mutta haluaisin kertoa sinulle jotain erittäin tärkeätä. Vaikeuksiesi syy ei ole rahanpuutteessa. Ansaitsit parempaa palkkaa kuin valtaosa ikätovereistasi. Ongelmasi on, että käytät rahasi syntiin. Omassatunnossasi kyllä itsekin tiedät koko ajan tekeväsi väärin. Omantuntosi ääni on Jumalan muistutusta siitä, että hän on puhdas ja pyhä. Olet Jumalan Hengen varoituksista huolimatta jatkanut elämääsi himoissasi. Sen seurauksena velkasi ovat ajaneet sinut nyt umpikujaan. Ellei sydämesi pelastu synnin vallasta, sinulle ei ole mitään apua, vaikka saisit rahaa kuinka paljon tahansa.

- Miten niin?

- Jos olisin niin rikas, että kykenisin maksamaan velkasi, sinä helpottuisit hetkeksi, mutta pian jatkaisit samoissa synneissäsi ja kohta olisit samassa kierteessä. Katoo, sydämesi on muututtava, sinun on synnyttävä uudesti. Sinä kyllä tiedät, että synnin palkka on iankaikkinen kadotus. Jos sydämesi muuttuu niin, että kykenet sanomaan "Ei" kiusauksille ja tovereittesi viettelyyksille, niin palkastasi jää kuukaudessa 90 jeniä säästöön välttämättömien elinkustannustesi jälkeen. Kuuntele nyt, mitä sinun on tehtävä!

- No, mitä?

- Kaikesta päättäen et ole velkaa vain yhdelle tai kahdelle ihmiselle vaan useammalle. Kuinka monta heitä on?

- Kolmetoista.

- Etkö olekin antanut jokaisen velkojasi ymmärtää, että olet velkaa ainoastaan hänelle. Olet pettänyt heitä, eikö niin?

- Olet oikeassa, mutta jos kertoisin heille totuuden, menettäisin viimeisenkin luottoni.

- Katoo, tulit tänne kuollaksesi tänä iltana. Kun Jeesus tulee elämääsi, saat aloittaa menneisyydellesi kuolleena kokonaan alusta. Käytännössä se merkitsee nyt seuraavaa. Kirjoita ylös kaikkien velkojiesi nimet. Kirjoita milloin ja kuinka paljon kultakin lainasit.

- Miksi?

- Kuuntele nyt loppuun asti. Eroamme kohta, kun ensin rukoilen puolestasi. Mene huomenna ja ylihuomenna kiertämään listan mukaisesti kaikki velkojasi ja tunnusta heille petoksesi. Jumalan edessä on ensin tehtävä parannus, käännäytävä uuteen suuntaan. Koska olet tunnustanut syntisi ja tahdot ne hylätä, saat ne Jeesuksen Golgatan ristillä tapahtuneen kärsimyksen tähden anteeksi. Saat uuden elämän. Mutta myös ihmisiltä sinun on pyydyttävä anteeksi. Mene siksi velkojiesi luo, pyydät anteeksi valheesi ja kerrot, kuinka paljon olet eri ihmisiltä lainannut. Kerro, että lopetat viinanjuonnin ja ilotalokäynnit, ja ryhdyt maksamaan takaisin velkojasi siinä järjestyksessä, kuin olet ne lainannut. Pyydä lisää maksuaikaa. Pyydä apua, että voisit alkaa uuden elämän. Oletko valmis tähän?

- Onko se muka mahdollista? Eihän kukaan suostu sellaiseen.

- Kerro vilpittömästi koko tarinasi. Kerro, että olit menossa tekemään itsemurhaa, mutta ohi kulkiessasi poikkesit kristilliseen kirkkoon, kuulit siellä ensi kertaa Jeesuksesta ja teit Jumalan edessä parannuksen. Kerro, että Jeesuksen kanssa haluat aloittaa uuden elämän ja maksaa myös takaisin velkasi korkoineen. Pyydä koko sydämestäsi heiltä kärsivällisyyttä. Jos olet rehellinen, vilpittömyytesi koskettaa heidän sydämiään. Jos et muuten yksin pysty siihen, voin huomenna tulla mukaasi kiertämään velkojasi.

Hetken aikaa Kato oli vaiti ja sitten hän vastasi hiljaisella äänellä:

- Teen niin kuin sanot. Sinun ei tarvitse tulla mukaan.

- Tule sitten rukouskokoukseen keskiviikkoiltana.

Panin sitten käteni Katoon pään päälle, julisti hänelle synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä ja rukoili:

- Jumala! Jeesus on tänään kutsunut luokseen Katoon. Hän on tänä iltana tunnustanut syntinsä ja haluaa lähteä uuteen elämään. Auta häntä rohkeasti kiertämään velkojiansa luona pyytämässä anteeksi. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Sitten Kato lähti.

Huokailin Herran puoleen esirukouksia seuraavina kahtena päivänä Katoon puolesta. Tiesin, että Sielunvihollinen kuiskailisi vielä valheitaan parannuksen tehneenkin korvaan.

Keskiviikkoiltana ennen rukouspiirin alkua Kato ilmestyi hymyillen kirkon ovelle.

- Kato, kiersit siis kaikki?

- En tiedä, miten kiittäisin. Ensimmäisellä ovella pelkäsin kauheasti, että minut heitettäisiin pihalle. Mutta velkojani kuuntelikin selitykseni suuttumatta ja sanoi ystävällisesti: 'Nyt näyttää Kato, että olet tosissasi. Kyllä minä nyt sen verran tiesin, että sinulla olisi muitakin velkojia. Mutta siitä tietämättä sinä ensi kerran puhut totta, joten nyt minusta tuntuu, että olet vilpiton. Olen valmis odottamaan palautustasi. Eivät minun lainaamani rahat silläkään takaisin tule, että sinut pannaan velkavankeuteen. Olet vielä nuori, pidä tiukasti kiinni hyvästä päätöksestäsi.' Kiersin kaikki 13 velkojaani. Kaikki tiesivät, että olin heitä pettänyt. Itse asiassa ainoa petetty olin minä itse, kun olin kuvitellut ihmisten uskovan valheeni. Jeesus auttoi minua. Olen tavattoman kiitollinen ja iloinen. Kaikki lupasivat odottaa sataviaan eivätkä vaadi edes korkoa.

Katoon elämä muuttui täysin. Hän alkoi käydä säännöllisesti kirkossa. Pian hän osti itselleen Raamatun ja virsikirjan. Kaksi kuukautta myöhemmin oli joulukuinen. Hän tuli eräänä päivänä pyytämään esirukousta. Hänellä oli paketti, jolle hän pyysi siunausta. Siinä oli vaate hänen pikkusiskolleen ja rahalähetys äidille. Ensi kertaa kolmeen vuoteen hän lähetti omaisilleen tukea. Jeesus oli muuttanut hänet. Jouluna hänet kastettiin. Seuraavana vuonna useita hänen työtovereistaan alkoi käydä kirkossa, kun he näkivät, miten Katoon elämä oli muuttunut. Heistä kaikkiaan kahdeksan nuorta miestä kastettiin hänen jälkeensä. Hän oli mitä innokkain evankelioimistyössä ja todisti rohkeasti katukokouksissa kertoen, miten Jeesus oli ottanut hänet vastaan ja pelastanut hänet pimeydestä valoon. (1928)

Entä sinä?

Oletko sinä jo huutanut Herran nimeä avuksesi? Ellet vielä, niin Herran sana kutsuu sinua tänään kääntymään rukouksessa katuen Jeesuksen puoleen ja avaamaan sydämesi Hänen armonsa rikkaudelle, jonka Hän on jo osoittanut sinua kohtaan kuolemalla ristin puulla, jotta voisi antaa sinulle kaikki syntisi anteeksi ja että saisit ikuisen elämän.

Jos olet jo Jeesuksen oma, Herra kutsuu sinua jakamaan evankeliumin sanaa niille, jotka ovat vielä pelastuksen ulkopuolella. Tee se läheisillesi ja kaukana oleville, mutta tee se rukoillen heidän pelastumistaan. Herra on rikas antaja ja haluaa käyttää myös sinua tässä tehtävässä.